

108096 - Geschil bindingstoelage cao mbo. De bindingstoelage herleeft niet bij terugkeer in de oude functie.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

[verzoeker], wonende te [woonplaats], verzoeker, hierna te noemen verzoeker
gemachtigde: de heer mr. P.F.J. Heffer

en

[college van bestuur], gevestigd te [vestigingsplaats], verweerder, hierna te noemen de
werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift van 13 februari 2018, ingekomen op 14 februari 2018 en aangevuld op 21 maart 2018, heeft verzoeker een geschil voorgelegd met betrekking tot de toepassing van artikel 6.3 cao mbo 2014-2015.

De werkgever heeft een verweerschrift ingediend, ingekomen op 13 maart 2018.

Met instemming van partijen heeft de Commissie het geschil schriftelijk behandeld.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

Verzoeker is sinds 1993 werkzaam bij de werkgever in een vast dienstverband met een volledige betrekkingsomvang. Op de arbeidsverhouding is van toepassing de cao mbo.

Verzoeker is tot 1 oktober 2014 werkzaam geweest als docent LC. Vervolgens is hij van functie veranderd en van 1 oktober 2014 tot 1 augustus 2015 is hij bij de werkgever werkzaam geweest in een onderwijsondersteunende functie, als medewerker D. Deze wijziging is door de werkgever bij brief van 25 september 2014 aan [verzoeker] meegedeeld. Per 1 augustus 2015 is hij teruggekeerd in zijn oude functie van docent LC.

Verzoeker ontving tot 1 oktober 2014 een bindingstoelage op grond van de cao mbo. Deze toelage is vervallen toen verzoeker overstapte naar de functie van medewerker D. Nadat verzoeker terugkeerde in de functie van docent LC is de bindingstoelage niet opnieuw aan hem verstrekt. Verzoeker heeft navraag gedaan bij de werkgever en hem werd verteld dat hij geen

aanspraak meer kon maken op de bindingstoelage. Hierop heeft verzoeker bij brief van 29 april 2016 de werkgever verzocht hem de bindingstoelage alsnog te verstrekken.

De werkgever heeft bij brief van 5 juli 2016 verzoeker meegedeeld dat verzoeker op dat moment geen recht meer had op de bindingstoelage.

Op 24 november 2017 heeft verzoeker de werkgever opnieuw benaderd met het verzoek de bindingstoelage aan hem te verstrekken, met ingang van 1 augustus 2015. Bij brief van 16 januari 2018 heeft de werkgever verzoeker meegedeeld dat verzoeker geen aanspraak meer kan maken op de bindingstoelage. Hierop heeft verzoeker het geschil bij de Commissie ingediend.

3. STANDPUNTEN PARTIJEN

Verzoeker stelt dat hij recht heeft op de bindingstoelage per 1 augustus 2015. Hij voert aan dat in artikel 6.3 lid 2 cao mbo twee criteria zijn geformuleerd waaraan voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor de bindingstoelage. Deze criteria zijn benoeming in een functie met carrière patroon LC en betrokkene dient op of na 2009 gedurende vijf jaar te zijn bezoldigd volgens het maximum van LC. Aan beide criteria voldoet verzoeker.

Verzoeker voert voorts aan dat voor zover er interpretatieruimte bestaat de werking van de redelijkheid en de billijkheid meebrengt dat hem een bindingstoelage toekomt. Hij heeft in verhouding tot zijn gehele diensttijd slechts een zeer korte tijd geen werkzaamheden als docent LC verricht. Evenmin is verzoeker duidelijk gemaakt dat met de overstap naar de andere functie het recht op de bindingstoelage was vervallen.

Verweerder stelt dat hij juist heeft gehandeld door de bindingstoelage niet toe te kennen. Hij voert aan dat verzoeker er destijds expliciet op is gewezen dat vanaf 1 oktober 2014 zijn recht op de bindingstoelage kwam te vervallen. Partijen zijn het er ook over eens dat de bindingstoelage per 1 oktober 2014 kwam te vervallen. De plaatsing in de andere functie was vrijwillig. Om na terugkeer in de functie van docent LC weer aanspraak te kunnen maken op de bindingstoelage, dient verzoeker opnieuw te voldoen aan alle voorwaarden zoals genoemd in artikel 6.3 lid 2 cao mbo 2014-2015. In dit artikel is bepaald dat verzoeker gedurende vijf jaar bezoldigd wordt (onderstreping door verweerder) volgens het maximumsalaris van zijn functie. Uitgaande van een letterlijke uitleg van dit cao-artikel en het gebruik van de term "worden" moet sprake zijn van een continuering van de betaling van het maximumsalaris gedurende vijf jaren alvorens opnieuw recht op de bindingstoelage ontstaat. Verzoeker heeft door de uitstap naar de functie van medewerker D hieraan niet voldaan.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het geschil betrekking heeft op de toepassing van artikel 6.3 lid 2 cao mbo 2014-2015, is de Commissie op grond van artikel 12.3 lid 1 cao mbo bevoegd van het geschil kennis te nemen en is verzoeker ontvankelijk in zijn verzoek.

Het geschil

Partijen verschillen van inzicht over de toepassing van artikel 6.3 cao mbo 2014-2015, en dan met name over lid 2 van dit artikel. Artikel 6.3 lid 2 cao mbo luidde:

“De werknemer die benoemd is in een functie met carrièrepatroon LC of LD of LE en die op of na 1 januari 2009 gedurende vijf jaar bezoldigd wordt volgens het maximumsalaris van zijn functie of hoger heeft recht op een bindingstoelage, tenzij uit een beoordeling blijkt dat er sprake is van onvoldoende functioneren. De bindingstoelage wordt niet meer toegekend als de werknemer wordt benoemd in een functie met een hoger maximumsalaris.”

Met inwerkingtreding van de cao mbo 2015-2016 is de bindingstoelage vervallen verklaard.

In deze cao bepaalt artikel 6.3: “Met ingang van deze cao is de bindingstoelage vervallen. Voor de werknemer die op 1 juli 2016 reeds de bindingstoelage geniet is overgangsrecht gecreëerd. Dit overgangsrecht is opgenomen in artikel 15.5.

Tussen partijen is aldus in geschil welke betekenis toekomt aan de zinsnede “gedurende vijf jaar bezoldigd wordt volgens het maximumsalaris van zijn functie”.

De Commissie heeft eerder uitgesproken dat zij, overeenkomstig de jurisprudentie van de Hoge Raad, een cao-bepaling uitlegt op grond van de bewoordingen daarvan en eventueel van de daarbij behorende schriftelijke toelichting, gelezen in het licht van de gehele tekst van de cao en de toelichting daarop. Daarbij komt het niet aan op de bedoelingen van de partijen bij de cao, voor zover deze niet uit de cao-bepalingen en de toelichting kenbaar zijn, maar op de betekenis die naar objectieve maatstaven volgt uit de bewoordingen waarin de cao en de toelichting zijn gesteld. Voor een toepassing van het beginsel der redelijkheid en billijkheid in dit geval acht de Commissie geen aanleiding aanwezig, omdat tekst noch strekking van het in geding zijnde cao-artikel de Commissie hiervoor ruimte laat.

In genoemd kader overweegt de Commissie als volgt.

In de toelichting op artikel 6.3 cao mbo 2014-2015 is over de bindingstoelage het volgende gesteld:

“Per 2009 zijn de carrièrepatronen LB, LC, LD en LE ingekort vanuit het Actieplan LeerKracht. Voor degenen die niet profiteerden van de inkorting is destijds een bindingstoelage vastgesteld. Cao-partijen hebben zich op dat moment verplicht om met elkaar te overleggen over de betaalbaarheid van de bindingstoelage, indien de middelen uit het Convenant LeerKracht ontoereikend blijken. Vanaf 1 augustus 2014 heeft iedere werknemer een ingekort carrièrepatroon of een bindingstoelage en zijn de carrièrepatronen geharmoniseerd. Daarmee heeft de toelage zijn compenserende werking gehad. De beschikbare middelen vanuit het Convenant LeerKracht zijn thans slechts dekkend voor de inkorting en de harmonisatie en niet voor de bindingstoelage in de huidige vorm en omvang. Partijen zullen voor het einde van de looptijd van deze cao met elkaar in overleg treden omtrent de gevolgen van het bovenstaande voor de huidige bindingstoelage, met de bedoeling om daar in de volgende cao afspraken over te maken.”

Aldus geldt dat de bindingstoelage is ingevoerd als een extra periodiek voor werknemers die niet profiteerden van de inkorting van de salarisschalen.

Verzoeker is vrijwillig overstapt naar een functie met een lagere schaal. Daarmee vervielen de rechten die hij in die (vorige) functie heeft opgebouwd en dat is ook door de werkgever aan verzoeker meegedeeld in voornoemde brief van 25 september 2014. Aan [verzoeker] is door de werkgever niet toegezegd dat hij bij terugkeer in zijn oude functie weer onmiddellijk aanspraak zou kunnen maken op de bindingstoelage. Op het moment dat hij terugkeerde in de functie van docent LC had [verzoeker] recht op indeling in de salarisschaal zoals die op het moment van herintreden van toepassing was, met de periodieken zoals die op dat moment golden. Naar het oordeel van de Commissie houdt dat in dat verzoeker weer vijf jaar volgens het maximumsalaris van zijn functie bezoldigd diende te worden, voordat de bindingstoelage zou kunnen worden toegekend. Dat de bindingstoelage inmiddels vervallen is, maakt dit niet anders. Aldus oordeelt de Commissie dat de werkgever artikel 6.3 lid 2 cao mbo 2014-2015 juist heeft toegepast.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie dat de werkgever artikel 6.3 lid 2 cao mbo 2014-2015 juist heeft toegepast.

Vastgesteld te Utrecht op 14 mei 2018 door mr. L.M.G. de Weerd, voorzitter,
mr. E.V. Huisman, en mr. Chr. H. Stokman-Prins, leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunesse,
secretaris.

mr. L.M.G. de Weerd
voorzitter

mr. J.A. Breunesse
secretaris